

Phẩm 28: HIỆN NHỮ BỘ LỰC

Phật nhập vào Vô dư
Diệt đau đớn của thân
Cùng đệ tử La-hán
Rời thành Duy-da-ly
Đi qua các làng xóm
Khoan thai theo thứ lớp
Giác ngộ các chúng sinh
Khiến trồng gốc đức lành
Vì vô số chúng sinh
Hiện bày hạnh lành xưa
Độ thoát vô lượng số
Khiến uống vị cam lộ.
Lên đến thành Thành hữu
Nơi Lực sĩ sinh ra
Cùng với các đệ tử
Dừng nghỉ tại xứ ấy.
Cách nơi ấy không xa
Thành Câu-di-na-kiệt
Trong cửa thành có núi
Năm trăm Lực sĩ nhóm
Cùng họp lại bàn luận:
“Núi này chướng ra thành
Nên cùng hợp sức dời
Tổ chúng ta mạnh hơn
Để tiếng tăm đời sau
Trùm khắp cả bốn phương
Sức tinh tấn đầy đủ
Không lúc nào đứt đoạn”.
Bàn rồi bèn ra thành
Đem voi, ngựa, trâu xanh
Mang dây thừng, cây gỗ
Cùng nhau đến dưới núi
Lập ra đủ mọi cách
Cột núi vào con vật
Tay thì nắm dây kéo
Dùng cây gỗ đẩy bồi
Cùng nhau lớn tiếng hô
Đồng thời xuất toàn lực
Tiếng lớn vang cả nước
Không thể lay động núi.
Phật dẫn các đệ tử
Thứ lớp đến chỗ này
Các Lực sĩ thấy Phật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tỏa ánh sáng màu vàng
Như ngàn mặt trời mọc
Ba mươi hai tướng mầu,
Thấy Phật họ mừng rỡ
Bỏ núi, đến chỗ Phật
Cung kính làm lễ Phật
Đi quanh phải ba vòng
Phật nhân đó hỏi họ:
“Vì sao các tráng sĩ
Nhóm họp ở đây thế?”
Họ cùng bạch Phật rằng:
“Chúng con sống ở đây
Thuộc dòng họ Lực sĩ
Núi này cản cửa thành
Chúng con cùng họp bàn
Muốn dời ngọn núi ấy
Khiến đường vào thành phẳng.
Hầu để tiếng mai hậu
Hiển bày sức Lực sĩ
Nên dùng voi, gia súc
Và hết sức lực mình
Đã tận dụng phương tiện
Mà núi vẫn không lay”.
Phật cùng với đại chúng
Đi đến chân núi này
Thu gọn lại y phục
Dùng tay trái nhắc núi
Đổ vào bàn tay phải
Rồi ném lên hư không
Lên mãi tận trời Phạm.
Trong núi phát tiếng nói:
“Thế gian đều vô thường
Các pháp đều vô ngã
Chỉ vô vi diệt khổ.”
Núi từ trên hạ xuống
Trở về tay phải Phật
Phật dùng miệng thổi tan
Nát vụn ra thành bụi
Rồi lại gom nhóm lại
Trở lại ngọn núi cũ
Đem dời đến chỗ khác
Bấy giờ các Lực sĩ
Thấy Thế Tôn Đại sĩ
Lòng vô vàn mừng rỡ
Toàn thân đều nổi ốc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lòng thêm cung kính Phật
Đến làm lễ chân Phật
Quỳ xuống, chấp tay bạch:
“Thưa Đấng Trời trong trời
Sức lực dùng vừa rồi
Là năng lực Nhũ bộ
Là năng lực thần thông
Hay định lực của đạo?”
Phật bảo các tráng sĩ:
“Lắng nghe lời Ta nói
Tay trái Ta nhắc núi
Đặt trong bàn tay phải
Ném lên hư không ấy
Là năng lực Nhũ bộ
Lên đến tận trời Phạm
Trong núi phát tiếng nói
Thế gian đều vô thường
Tất cả đều vô ngã
Riêng vô vi diệt khổ.”
Lại chấp tay bạch rằng:
“Xin Đấng Trời trong trời
Hoan hỷ giảng nói lại
Sức bú mớm cha mẹ
Thì có hạn lượng thôi.”
Phật bảo các Lực sĩ:
“Các người có muốn nghe
Sức Nhũ bộ Phật chăng?”
Đáp rằng: “Dạ muốn nghe!
Sức Nhũ bộ Thế Tôn”.
Phật dạy: “Hãy nghe đây!
Sức mười con trâu thường
Bằng một con trâu xanh,
Sức mười con trâu xanh
Bằng một con trâu mao,
Sức mười con trâu mao
Bằng một con độc giác,
Sức mười con độc giác
Bằng một con voi thường,
Sức mười con voi thường
Bằng một voi sổ sinh,
Sức mười voi sổ sinh
Bằng một con tả tượng,
Sức mười con tả tượng
Bằng một con hương tượng,
Sức mười con hương tượng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bằng một đại đức tượng,
Sức mười đại đức tượng
Bằng một voi ngà chày,
Sức mười voi ngà chày
Bằng sức một long tượng,
Như sức mười long tượng
Bằng lực sĩ vai rộng,
Mười lực sĩ vai rộng
Bằng sức một Thiên tiết,
Mười lực sĩ Thiên tiết
Bằng một trời Sĩ thừa,
Ba trăm hai mươi sĩ
Bằng một lóng tay Phật.
Sức bú mớm cha mẹ
Sức bú mớm của Phật
Trạng thái giống như vậy.
Các Đức Phật quá khứ
Và các Phật vị lai
Và hiện nay như Ta
Tất cả đều bình đẳng;
Bình đẳng âm thanh xưng
Bình đẳng lượng tướng tốt
Bình đẳng phước báo ứng
Bình đẳng giác trí tuệ
Bình đẳng giới định ý
Chỉ hai việc không bình
Hình tướng và tuổi thọ”.
Bấy giờ các Lục sĩ
Cúi đầu lễ chân Phật
Chấp tay bạch Phật rằng:
“Nay thấy sức bú mớm
Cha mẹ của Thế Tôn
Nguyện rủ lòng xót thương
Giảng nói chúng con nghe
Phước lực công đức Phật”.
Phật bảo các Lục sĩ:
“Người muốn nghe, lắng tai!”
“Thưa chúng con muốn nghe”
Phật bảo các Lục sĩ:
“Khấp cả Diêm-phù-đề
Sức phước đức chúng sinh
Sánh với một phía thành,
Sức Chuyển luân thánh vương
Sức phước đức gốc lành
Gấp thêm trăm và gấp ngàn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không được so sánh nhau.
Vua Chuyển luân hai phương
Vua Chuyển luân ba phương
Vua Chuyển luân bốn phương,
Thiết luân một phương hiện
Đồng luân hai phương hiện
Ngân luân ba phương hiện
Kim luân bốn phương hiện
Bánh xe có ngàn cãm
Bảy báu xen lẫn nhau
Chiếu sáng như mặt trời.
Sức phước đức hai phương
Ví như trước đã bồi
Vua phước lực ba phương
Cũng dụ kiến hiểu vậy
Phước lực vua bốn phương
Dụ để chúng sinh hiểu,
Sức phước đức chúng sinh
Trăm lần, ngàn muôn lần
Kể sức công đức ấy
Không bao giờ ví được.
Giả sử khiến bốn cõi
Tất cả loài chúng sinh
Đều là vua Chuyển luân
Hợp sức phước đức này
Tất cả sức công đức
Của bốn vị vua trời
Trăm ngàn, hàng ức muôn
Không bao giờ ví được.
Người khắp bốn vua trời
Đều làm bốn vua trời
So sánh sức phước đức
Của vua trời Đế Thích
Trăm ngàn, hàng ức muôn
Không thể ví dụ được.
Các vị trời Đạo-lợi
Đức như trời Đế Thích
Không sánh vua trời Diệm
Tất cả sức công đức
Trăm ngàn muôn ức lần
Không thể ví dụ được.
Giả sử các trời Diệm
Phước như vua trời Diệm
Không sánh sức phước đức
Của vị vua trời Gia.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nếu có sức phước đức
Khiến các trời Đâu-thuật
Đức như vua trời này
Không sánh sức công đức
Của vua trời Hóa lạc.
Đức của vua Hóa lạc
Không sánh sức phước đức
Vua trời Ứng hóa thanh.
Các trời Ứng hóa thanh
Phước lực như vua trời
Không sánh sức công đức
Của Phạm thiên bậc nhất.
Giả sử các trời Phạm
Như Phạm lực bậc nhất
Sức công đức không bằng
Với vị trời Đại Phạm.
Vô số không thể kể
Không bằng sức công đức
Của một vị Duyên giác
Trăm ngàn muôn vạn ức
Không thể nào ví dụ.
Tam thiên đại thiên giới
Tất cả loài chúng sinh
Đức lực như Duyên giác
Không bằng một Bồ-tát.
Tất cả sức phước đức
Loài chúng sinh mười phương
Đều khiến thành Bồ-tát
Sức phước đức đầy đủ
Không được sức công đức
Của một tướng Đức Phật
Trăm ngàn muôn ức ức
Không thể nào ví dụ.
Chư Phật ở quá khứ
Cùng chư Phật vị lai
Và Ta trong hiện tại
Đức lực đều bình đẳng
Âm bằng, xưng lượng bằng
Tướng bằng, phước đức bằng
Các pháp báo ứng bằng
Chỉ tuổi thọ không đồng.”
Bấy giờ các Lực sĩ
Cúi đầu lễ chân Phật
Quy thẳng, chấp tay bạch:
“Bạch Đấng Trời trong trời*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đã thấy sức bú mớm
Nghe đủ sức phước đức
Cúi xin được nghe lại
Sức trí tuệ của Phật.”
Phật bảo các Lục sĩ:
“Người thích nghe, lắng tâm
Nay Ta sẽ nói đủ
Sức trí tuệ của Phật.
Cõi Diêm-phù-đề này
Rộng bảy ngàn do-diên
Hình đất có ba góc:
Phương Tây Cù-da-ni
Rộng tám ngàn do-diên
Hình đất là vuông vức.
Phương Đông Phất-vu-đãi
Rộng chín ngàn do-diên
Hình đất như trăng khuyết.
Phương Bắc Uất-đơn-việt
Rộng một muôn do-tuần
Địa hình như trăng tròn.
Địa vực bốn phương ấy
Các cỏ cây, tre trúc
Đều dùng để làm bút,
Nước tất cả biển lớn
Sâu rộng dài ba trăm
Ba mươi sáu muôn dặm
Dùng nước hòa làm mực.
Núi Tu-di vào đất
Dưới đến mé kim cang
Cũng lại có ba trăm
Ba mươi sáu muôn dặm
Ngang mặt nước trở lên
Cũng lại có ba trăm.
Ba mươi sáu muôn dặm
Bốn phương bốn báu thành
Phương Bắc bằng vàng ròng
Phương Đông bằng bạc trắng
Phương Nam lưu ly xanh
Phương Tây bằng thủy tinh
Giống như núi Tu-di
Đều khiến thành lụa trắng
Viết hết bút cây cối
Cạn hết nước các biển
Ghi hết lụa trắng này
Không tả hết trí tuệ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đệ tử Xá-lợi-phất
Nhật nguyệt sáng soi chiếu.
Ngàn cõi nước như thế
Ngàn mặt trời, mặt trăng
Bốn ngàn các địa vực
Ngàn Đông, Tây, Nam, Bắc
Ngàn núi chúa Tu-di
Và bốn ngàn vua trời
Ngàn Đế Thích Đạo-lợi
Ngàn vua trời Đâu-thuật
Ngàn vua trời cõi Diêm
Ngàn vua trời Hóa lạc
Ngàn trời Hóa tự tại
Và ngàn các vua trời
Gọi là ngàn thế giới
Ngàn thế giới như vậy
Đó gọi là tiểu thiên,
Ngàn ngàn tiểu thiên giới
Gọi đệ nhị trung thiên,
Đệ nhị trung thiên ấy
Đủ số một ngàn ngàn
Thì đó gọi tên là
Cõi Tam thiên đại thiên.
Giả sử cõi Tam thiên
Đại thiên thế giới ấy
Tất cả loài chúng sinh
Tuệ như Xá-lợi-phất
Dem sánh trí tuệ Phật
Gấp trăm và gấp ngàn
Muôn muôn ức ức lần
Không thể tính, thí dụ
Sức tuệ Phật như thế.
Các Phật thời quá khứ
Và các Phật vị lai
Như Ta là hiện tại
Tất cả đều bình đẳng
Bằng âm, bằng danh xưng
Bằng đức, bằng tướng hảo
Bình đẳng các báo ứng.”
Bấy giờ các Lực sĩ
Cúi đầu lễ chân Phật
Chấp tay, bạch Phật rằng:
“Bạch Đấng Trời trong trời
Đã thấy sức bú mớm
Nghe sức tuệ công đức.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cúi xin Ngài giải thích
Sức thần túc của Phật.”
Phật bảo các lực sĩ:
“Người thích nghe, lắng lòng.”
“Thưa vâng, xin muốn nghe.”
Phật bảo các tráng sĩ:
“Xưa lương thực thiếu thốn
Người dân đều nghèo đói
Các đệ tử khát thực
Không thể tự nuôi thân
Ngồi thiền ý không định
Không thể tu pháp lành,
Thời đệ tử Mục-liên
Bèn tìm đến chỗ Ta
Cúi đầu lễ chân Phật
Rồi lui sang một bên
Chấp tay bạch Phật rằng:
“Nhớ xưa nghe Phật dạy
Đất này đều ăn được
Vì chúng sinh bạc phước
Đất màu mỡ chìm xuống
Sỏi, đá, cát nổi lên
Như con nay biết rõ
Đất màu mỡ ở dưới
Chúng sinh đáng thương xót!
Nay muốn lấy đất này
Đảo trên đem xuống dưới
Đảo dưới đem lên trên.”
Ta liền quở Mục-liên:
“Chớ nhọc làm việc ấy
Chúng sinh này đời trước
Không tu các gốc lành
Không có công đức kia
Xứng ăn đất màu mỡ.”
Đệ tử Mục-kiền-liên
Dùng tay trái nâng lên
Đất Tam thiên thế giới
Đặt trong bàn tay phải
Mang để ở cõi khác
Tất cả loài chúng sinh
Không loài nào hay biết
Cũng không tâm sợ hãi.
Cõi Tam thiên đại thiên
Thế giới như thế ấy
Tam thiên thế giới này

Đầy các loại chúng sinh
Thần lực như Mục-liên
So thần lực Phật thân
Thì trăm ngàn muôn ức
Không thể ví dụ được.
Dù chúng sinh mười phương
Thần lực như Duyên giác
Thần lực các đệ tử
Và thần lực Phật thân
So sánh ý lực Phật
Trăm, ngàn muôn ức lần
Vô lượng không tính kể
Không thể ví dụ được.”
Bấy giờ, các Lục sĩ
Cúi đầu lễ chân Phật
Chấp tay bạch Phật rằng:
“Bạch Đấng Trời trong trời
Đã thấy sức bú mớm
Sức thần túc phước tuệ
Xin nói sức định ý
Giải thích cảnh giới ấy”
Phật bảo các Lục sĩ:
“Người thích nghe, lắng tâm.”
“Thưa, chúng con xin nghe!”
Phật bảo các Lục sĩ:
“Bốn phía núi Tu-di
Các rồng bay lên không
Đồng thời tuôn mưa lớn.
Khắp cùng bốn thiên hạ
Nước ở bốn phương ấy
Đều chảy vào biển cả
Phật đều phân biệt biết
Các giọt nước mưa này:
Trước rơi xuống nơi nào
Vùng nào, làng xóm nào
Nhà nào, vườn ruộng nào
Cây nào, cành nhánh nào
Hoa nào và trái nào?
Vì chảy vào biển cả
Của bốn phương vực này
Tất cả nước đã có
Sức định ý của Phật
Đều phân biệt biết được
Nguồn gốc các giọt nước
Từ nơi nó đã sa.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đó là định ý Phật
Sức thần rất nhiệm mầu.
Các Phật đời quá khứ
Các Phật đời vị lai
Như nay Ta nói pháp
Tất cả đều bình đẳng
Bằng âm, bằng xưng lượng
Bằng đức, bằng tướng tốt
Bình đẳng pháp báo ứng
Chỉ hai việc không bằng
Hình thể và tuổi thọ.
Tại sao lại không bằng?
Lúc người đời sống lâu
Vì thân người cao lớn
Phật cũng tùy thế tục
Sống lâu, thân cao lớn.
Người đời mặt chết yếu
Thân hình xấu, nhỏ con
Nên các Phật ra đời
Có hai điều không bằng.”
Phật bảo các lực sĩ:
“Ta đã vì các ông
Giảng nói giải thích đủ
Sức bú mớm của Phật
Sức phước đức, trí tuệ
Sức thần thông định ý
Các năng lực đã nói
Vào chiều tối hôm nay
Bị sức mạnh vô thường
Sẽ kích phá hoại diệt.
Những người như vậy thấy
Thế gian là vô thường
Tất cả loại có hình
Đều là pháp chia lìa
Diệt vong và tan hoại
Có thành ắt có hoại
Có sinh phải có chết
Có nhóm phải có tan
Có đứng phải có rơi.”
Phật vì các Lực sĩ
Nhân đó nói yếu kệ:
“Hữu vi là vô thường
Sinh khởi là diệt tận
Các hưng suy tự nhiên
Siêng cầu an vắng lặng.

Hữu vi là vô thường
Sinh khởi là diệt tận
Phật là Bạc Tối Tôn
Tuổi thọ cũng chung tận.
Đời sống ngắn ngủi ấy
Như mộng bỗng trôi qua
Buông lung không siêng tu
Ngu này đáng thương xót.
Như nước trên núi cao
Chảy nhanh không trở lại.
Mạng người cũng như thế
Đã qua không trở lại.
Như cung bắn tên rồi
Đã đi không quy về
Mạng người cũng như thế
Đã đi không trở lại.
Nguồn gốc của các khổ
Phải siêng cầu diệt khổ
Biết tám đường Hiền thánh,
Uống cam lộ ngọt ngon.”
Lúc Phật nói kệ xong
Cõi Tam thiên đại thiên
Đất rung chuyển sáu cách
Vô số các vị trời
Bỗng rời cung điện mình
Đến đầy lấp không gian
Mưa các hương hoa trời
Bột vàng, bạc, chiêm-đàn
Chư Thiên trở kỹ nhạc.
Phạm thiên lễ chân Phật
Chấp tay ở trước Phật
Nhân đó nói kệ rằng:
“Các Phật khó gặp gỡ
Ý Chánh Giác khó có
Như hoa Ưu-đàm-bát
Phật lại còn khó hơn.
Thích Sư Tử trên người
Khỏe mạnh càng khó gặp
Cùng các chúng trời người
Nay chấp tay kính lễ.”
Trời Đế Thích khi ấy
Bước đến lễ chân Phật
Quỳ thẳng ở trước Phật
Nhân nói bài tụng này:
“Khiến con được mắt tịnh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sáng soi đuốc pháp đây
Đóng kín cửa đường tà
Không sợ rơi đường ác,
Thầy Đại Bi cõi thế
Vì thương xót chúng sinh
Nên cùng các chúng trời
Ở trước chấp tay lễ.”
Thời, sáu muôn vị trời
Thấy để được dấu đạo
Lễ Phật, nhiều ba vòng
Rồi trở về cõi trời.
Lúc ấy người trong hội
Quy mạng Đấng Tam Tôn
Phật pháp các Hiền thánh
Từ đây đến cuối đời
Giữ giới, tu mười lành
Xuất gia, rời thế tục
Thọ giới làm Sa-môn
Thấy để, chúng vắng lặng
Trở về đạo Bất hoàn
Hoặc thành Vô trước chân
Hoặc phát ý Duyên giác
Hoặc phát tâm Đại đạo
Vô hạn không thể lường.
Lại có loài chúng sinh
Chưa từng có gốc lành
Chỉ mới phát tâm đạo
Vô số các chúng sinh
Nhớ Phật, thầy trời người
Siêng nhiếp thân, miệng, ý
Nay sẽ về vô vi
Thấy rồi! Quá kinh sợ!
Tu hành là các khổ
Thân người rất khó được
Như cứu lửa trên đầu
Nhân đó làm điều lành
Siêng tu không biếng nhác
Lìa khỏi các khổ não
Được vô vi mát mẻ.

